

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/41/2018
Identifikačné číslo spisu: 2017200368
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2017200368.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: G. V., B. XX. H. XXXX, X. P. L., Z. Č.. XXX/XX, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 02. októbra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, o invalidný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. august 2018, č. k. 43Sa/34/2017-41, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 20. augusta 2018, č. k. 43Sa/34/2017-41 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 20. augusta 2018, č. k. 43Sa/34/2017-41 postupom podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 02. októbra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorý postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 25. mája 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X v spojení s rozhodnutím z 02. júna 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X. Rozhodnutím z 02. júna 2017 prvostupňový správny orgán (Sociálna poisťovňa, ústredie) zmenil svoje rozhodnutie z 25. mája 2017 a rozhodol tak, že postupom podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietol žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok z 10. februára 2014.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 71 ods. 1,3,8 a § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. a dospel k záveru o

nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Po preskúmaní veci dospel krajský súd k záveru, že ani v priebehu preskúmacieho konania neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovanej, zhodné závery rôznych posudkových lekárov považoval za dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, bez nejasností a vnútorných rozporov. Uviedol, že v záujme objektívneho zistenia skutkového stavu bola žalobcovi navrhovaná diagnostická hospitalizácia na Neurologickej klinike, s ktorou žalobca nesúhlasil. Pochybnosti žalobcu o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní náležite posúdený, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné, vyvolané len subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverom prijatých v konaní. Žalobca v správnom konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav odôvodňoval vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Tieto závery vyplývajú tak z psychiatrického vyšetrenia ako aj z neurologického vyšetrenia žalobcu, ktoré bolo posudkovým lekárom zrealizované v rámci odvolacieho správneho konania za prítomnosti prísediaceho odborného lekára z odboru neurológie a z odboru psychiatria, nakoľko žalobca nesúhlasil s diagnostickou hospitalizáciou na Neurologickej klinike. V záujme objektívneho zistenia skutkového stavu boli preto z dostupnej spisovej dokumentácie a z pozorovania žalobcu (odmietol komplexné odborné vyšetrenie) vykonané tieto vyšetrenia, pričom bolo psychiatrom skonštatované, že u žalobcu je možné diagnostikovať ľahkú mozgovú dysfunkciu s dyslexiou, dysgrafiou a dyskalkúliou, kde doterajší študijný výkon len dokumentuje jeho schopnosti a usilovnosť, keď pri skutočnej organickej poruche mozgu by tento žalobca nebol schopný. V priebehu rozhovoru so žalobcom bola zistená porucha osobnosti zmiešaného typu, čo však je v danom prípade posudkovo nevýznamné, a preto z psychiatrického hľadiska nebol dôvod meniť závery doterajšieho posudkového hodnotenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca odmietol aj neurologické vyšetrenie, z dostupnej neurologickej dokumentácie boli zistené diskrepancie v popise hemiparézy, vľavo ľahkého stupňa a v závere stredne ťažkého stupňa paréza dvoch končatín, pričom na základe pozorovania odborným lekárom z odboru neurológie, nie je u žalobcu prítomná objektívne stredne ťažká hemiparéza, chôdza je bez opory, bez napádania, horná končatina bez semiflexie ako býva pri hemiparézach stredne ťažkého stupňa a je pozorovaný divergentný strabizmus.

4. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Bratislave po zohľadnení lekárskeho nálezov týkajúcich sa žalobcu určil choroby nervového systému, postihnutie mozgu, čiastočné a úplné mozgové obrny (parézy, plégie pyramídového a extrapyramídového pôvodu, detská mozgová obrna, hydrocephalus, hodnotí sa dominantnosť končatiny) ľahké parézy dvoch končatín (frustné), prípadne akroparézy, čo bolo zaradené do Kapitoly VI., Oddiel A, Položka č. 3, písm. a/ prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť posudkový lekár určil na 20% (z rozmedzia od 10% do 20%) a takto určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zvýšil o 10% podľa § 71 ods. 8 menovaného zákona z dôvodu iných zdravotných postihnutí; v prípade žalobcu išlo o dyslexiu a dysgrafiú.

5. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

6. Žalovanej, ktorá vo veci dosiahla úspech náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

9. Poukázal na vecnú nesprávnosť rozsudku krajského súdu, keďže súd opomenul tú skutočnosť, že vo veci už ten istý súd rozhodol a v konaní vedenom pod sp. zn. 38Sd/84/2014 aj vykonal znalecké dokazovanie. Za ďalšie pochybenie majúce za následok porušenie práva na spravodlivý proces, považuje tú skutočnosť, že súd sa vo svojom rozsudku nevysporiadal s predchádzajúcim súdnym rozhodnutím, jeho dôvodmi a vykonaným dokazovaním. Posudkových lekárov Sociálnej poisťovne považoval za zaujatých. Krajský súd sa tiež nevysporiadal, do spisu doloženou lekárskou správou neurológa z 31. augusta 2017, ktorá mohla mať nepochybne význam pre jeho rozhodnutie.

10. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

11. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila podaním z 15. novembra 2018.

12. Dôvody uvádzané v kasačnej sťažnosti nepovažovala za opodstatnené, krajský súd zistil skutkový stav správne, náležite vec právne posúdil. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia žalobcu boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými lekárskejšími vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú.

13. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

15. Predmetom kasačného konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 02. októbra 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 25. mája 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X v spojení s rozhodnutím z 02. júna 2017, Číslo: XXX XXX XXXX X. Rozhodnutím z 02. júna 2017 prvostupňový správny orgán (Sociálna poisťovňa, ústredie) zmenil svoje rozhodnutie z 25. mája 2017 a rozhodol tak, že postupom podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietol žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok z 10. februára 2014.

16. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

18. Výklad a aplikácia zákonov je výlučným právom všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. V tomto zmysle, rovnako aj každé rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel ku konkrétnym záverom tvoriacim základnú obsahovú štruktúru odôvodnenia rozhodnutia.

19. Povinnosť všeobecných súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť zákonom predpokladaným spôsobom plynúcim z § 139 ods. 2 SSP predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces.

20. K tomu najvyšší súd dáva do pozornosti aj ustálenú rozhodovaciu prax správnych súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08. decembra 2010, sp. zn. 4Sžo/12/2010), podľa ktorej „Z odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej a preto odňatím možnosti konať pred súdom (denegatio iustitiae) je aj také porušenie práva na spravodlivý proces, kedy v hodnotení skutkových zistení súdom v napadnutom rozhodnutí absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil a riadne sa s nimi nevysporiadal. Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť totiž svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

21. Akýkoľvek nedostatok alebo neadekvátnosť v odôvodnení môže viesť k neplatnosti rozsudku z formálnych dôvodov.

22. Rovnako najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015, sp. zn. II. ÚS 675/2014-40 z ktorého vyplýva, že „súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (aktuálne § 139 ods. 2 SSP; pozn. súdu) v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia. Povinnosť súdu v rámci riadneho procesného postupu (t. j. v zmysle procesnoprávných predpisov) zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu súdu a ochranou účastníkov konania pred svojvoľou súdu. Súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, resp. minimálnych garancií procesnej povahy je, ako už bolo uvedené, taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany ... . Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

23. Najvyšší súd uvádza, že vo veciach dávkových je relevantným podkladom, z ktorého žalované správne orgány vychádzajú (a v rámci súdneho prieskumu aj následne správny súd) dávkový spis. V prípade, ak je predmetom konania invalidný dôchodok, ako jedna z dávok sociálneho zabezpečenia, je súčasne zásadným podkladom posudkový spis obsahujúci všetky relevantné listiny zaznamenávajúce postup posudkových lekárov sociálneho poistenia. Sú v ňom založené všetky lekárske nálezy doložené účastníkom konania na účely zhodnotenia zdravotného stavu, ustaľovania rozhodujúceho zdravotného postihnutia a posudzovania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorých posudkový lekár vychádza. Výsledky postupov posudkových lekárov sú následne vnesené do lekárskeho spisu, z ktorých vyplýva pracovná, sociálna, rodinná, osobná anamnéza, terajšie ochorenia, liečba a subjektívne ťažkosti, podklady pre posúdenie zdravotného stavu na účely určenia miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, tiež informácie podávané účastníkovi konania o všetkých skutočnostiach, ktoré sa týkajú posúdenia zdravotného stavu, posudku a miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Záverom tieto lekárske správy obsahujú určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia a k nemu zodpovedajúcu výslednú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyjadrenú percentuálnou hodnotou. Následne sa stávajú podkladom pre vyhotovenie

rozhodnutia príslušnou organizačnou zložkou Sociálnej poisťovne (§ 177 zákona č. 461/2003 Z.z).

24. V tomto type konania teda predstavuje posudkový spis z hľadiska posudzovania zdravotného stavu žiadateľa o túto dávku zásadný podklad pre vydanie rozhodnutia, v ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Ak je teda predmetom konania preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobcu o invalidný dôchodok z dôvodu spočívajúcom v tom, že žalobca nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, potom aj rozhodnutie musí byť založené na skutkových zisteniach majúcich pôvod v príslušnom posudkovom spise. Oboznámenie sa aj s touto súčasťou všeobecne chápaného administratívneho spisu (§ 105 ods. 2 písm. c/ SSP) je nevyhnutným predpokladom zistenia skutkového stavu veci. Súdny prieskum nemožno vykonať bez toho, aby sa správny súd neoboznámil s predmetným posudkovým spisom. Pri rozhodovaní nemôže správny súd vychádzať len z tvrdení žalovaných správnych orgánov, ale je povinný uvádzať tvrdenia správnych orgánov ako aj správnosť a úplnosť skutkových okolností verifikovať. Iným výkladom a postupom by bola porušená zásada rovnosti účastníkov súdneho konania, a tým aj porušené právo na spravodlivý proces. Správny súd má pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu nielen oprávnenie, ale najmä povinnosť poznať všetky skutočnosti plynúce z administratívneho spisu, pretože zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu posudzuje z pohľadu skutkového stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP).

25. Z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by príslušný posudkový spis bol k nemu pripojený; nevyplýva to ani z prehľadu obsahu administratívneho spisu. Rovnako zo súdneho spisu nevyplýva, že by si ho bol krajský súd dodatočne vyžiadal. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že k súdnemu spisu bol dňa 06. februára 2018 pripojený iba dávkový spis (č. I. 24 súdneho spisu). Pokiaľ potom krajský súd nemal k dispozícii posudkový spis, nemohol náležite preskúmať, či príslušní posudkoví lekári postupovali v súlade so zákonom, či pri ustáľovaní svojich záverov prihliadali na všetky lekárske nálezy doložené účastníkom konania. Súdu v takom prípade chýbajú základné informácie o rozhodujúcich skutočnostiach majúcich vplyv na rozhodnutie o veci. Potom tu tiež vyvstáva otázka, ako mohol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku v bode 8 svojho rozsudku konštatovať, že cit.: „posudkoví lekári dospeli k zhodnému záveru (žalobca bol posudzovaný v dňoch 10.2.2014, 5.5.2014, 5.8.2014, 15.5.2017, 19.6.2017 a 6.9.2017)“, keď krajský súd nemal k dispozícii všetky označené lekárske správy posudkových lekárov (najmä z 05. mája 2014 a 19. júna 2017). Tiež nie je zrejmé konštatovanie krajského súdu, že cit.: „V predmetnej veci ani v priebehu preskúmacieho konania neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovanej, nakoľko zhodné závery rôznych posudkových lekárov považuje odvolací súd (?) za dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, bez nejasností a vnútorných rozporov.“, keď tento sám nemal k dispozícii posudkový spis, pričom až po oboznámení sa s jeho obsahom a jednotlivých podaní z neho plynúcich mohol vysloviť vyššie uvedený záver.

26. Najvyšší súd zdôrazňuje, že súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, respektíve minimálnych garancií procesnej povahy je taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z ktorého musí byť zrejmé, že sa súd dostatočne a riadne vecou zaoberal a súčasne sa vyjadril k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na ním prejednávanú vec a neuspokojil sa so záverom orgánu verejnej správy obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí v tom ponímaní, že na tento záver bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia len všeobecne odkáže.

27. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu v jeho podstatnej časti je nesúladne s právami podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

28. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

29. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces;

30. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f/ SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

31. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu zabezpečiť posudkový spis, opätovne sa vecou (vrátane žalobcom predloženej lekárskej správy z 31. augusta 2017) dôsledne zaoberať, vyjadriť sa k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na prejednávanú vec, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovanej v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

32. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

33. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.